

Rozhodnutie

Disciplinárny senát zložený z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Michaely Královej a Doc. JUDr. Mgr. Andrey Olšovskej, PhD. v disciplinárnej veci vedenej proti JUDr. V. E., sudkyňi Okresného súdu X, v konaní o návrhu Ministra spravodlivosti Slovenskej republiky na začatie disciplinárneho konania podanom dňa 08.02.2018 na ústnom pojednávaní konanom dňa 20.12.2018 takto

rozhodol:

JUDr. V. E., nar. xxx, trvale bytom xxx, sudkyňa Okresného súdu X,

sa uznáva vinnou, že

vo veci vedenej na Okresnom súde X pod sp. zn. 2C/150/2011 na pojednávaní dňa 20.09.2016 vyhlásila vo veci samej rozsudok, ktorý písomne vypracovala v lehote do 20.10.2016, avšak ho až do 12.07.2017 nevytlačila, nepodpísala a neodovzdala asistentke na odoslanie účastníkom konania, ani ho neodoslala asistentke v elektronickej forme, čo urobila až dňa 12.07.2017, a k jeho odoslaniu stranám sporu došlo až dňa 17.7.2017,

t e d a

vo vedomej nedbanlivosti nespĺnila povinnosť sudcu konať svedomito podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

č í m s a d o p u s t i l a

disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Za to sa jej

u k l a d á

podľa § 117 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov disciplinárne opatrenie - napomenutie.

O d ô v o d n e n i e

Ministerka spravodlivosti SR podala dňa 08.02.2018 návrh na začatie

disciplinárneho konania proti JUDr. V. E, sudkyňi Okresného súdu X, doplnený na ústnom pojednávaní dňa 28.05.2018, za závažné disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu podľa § 116 ods. 2 písm. g) a ods. 3 písm. b) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon“) na tom skutkovom základe, že

- vo veci vedenej na Okresnom súde X pod sp.zn. 2C/150/2011 vlastnou nečinnosťou spôsobilá zbytočné prieťahy tým, že napriek tomu, že na pojednávaní konanom dňa 20.09.2016 vyhlásila vo veci samej rozsudok, ten ale písomne nevypracovala a neodoslala v zákonnej 30-dňovej lehote od jeho vyhlásenia, a ani nepožiadala predsedníčku súdu o predĺženie lehoty na jeho vyhotovenie a odoslanie, tento zaslala elektronicky asistentke senátu na písomné vyhotovenie dňa 12.07.2017, pričom k jeho odoslaniu stranám sporu došlo až dňa 17.07.2017, a tohto skutku sa dopustila menovaná sudkyňa napriek tomu, že bola v minulosti rozhodnutím disciplinárneho senátu Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.10.2013 sp.zn. 1Ds/15/2012 v spojení s rozhodnutím odvolacieho disciplinárneho senátu zo dňa 27.04.2015 sp.zn. 1Dso/3/2014 uznaná vinnou zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia podľa ustanovenia § 116 ods. 2 písm. g) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Svoj návrh odôvodnila tým, že dňa 02.05.2017 sa uskutočnila pracovná porada ministra s predsedami okresných súdov, zo záverov ktorej vyplynula úloha predsedov súdov pripraviť prehľad súdnych spisov starších ako 5 rokov v agende C a Cb. Okresný súd X doručil ministerstvu žiadaný prehľad elektronickou poštou dňa 25.08.2017. Z uvedeného vyplynulo, že jednou z takýchto reštančných vecí je vec vedená na Okresnom súde X pod sp.zn. 2C/150/2011 o zaplatenie 3.286,76 € s príslušenstvom, v ktorej je zákonnou sudkyňou JUDr. V. E. Na pojednávaní dňa 20.09.2016 súd vyhlásil rozsudok, ktorého písomné vyhotovenie bola sudkyňa v zmysle § 223 ods. 3 C.s.p. najneskôr dňa 20.10.2016 odoslať stranám sporu. Sudkyňa však rozsudok v zákonnej lehote nevyhotovila a neodoslala stranám sporu, ani nepožiadala predsedníčku súdu o predĺženie lehoty na jeho vyhotovenie. Rozsudok zaslala elektronicky asistentke na písomné vyhotovenie dňa 12.07.2017, pričom k jeho odoslaniu stranám sporu došlo až dňa 17.07.2017. Vznik prieťahov v konaní bol od 20.10.2016 až do 17.07.2017 zapríčinený výlučne zákonnou sudkyňou, ktorá nerešpektovala zákonnú povinnosť vyplývajúcu z § 223 ods. 3 C.s.p., čím porušila povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona a z § 223 ods. 3 C.s.p. Doba nedôvodnej a neospravedlnej nečinnosti sudkyne predstavuje takmer 9 mesiacov, čo aj s prihliadnutím na zaťaženosť sudkyne treba hodnotiť ako zavinené spôsobenie zbytočných prieťahov v konaní. Vymedzeným konaním sa sudkyňa dopustila závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. f) zákona, keďže však bola rozhodnutím Disciplinárneho senátu Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Ds/15/2012 zo dňa 25.10.2013 v spojení s rozhodnutím Odvolacieho disciplinárneho senátu Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Dso/3/2014 zo dňa 27.04.2015 uznaná vinnou zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. g) zákona, a bolo jej uložené disciplinárne opatrenie, naplnila právnu kvalifikáciu závažného disciplinárneho previnenia nezlučiteľného s funkciou sudcu podľa § 116 ods. 3 písm. b) zákona. Zaťaženosť sudkyne je

dlhodobo porovnateľná so zafarženosťou ostatných sudcov Okresného súdu X, pričom JUDr. V. E. nikdy neupozornila predsedníčku okresného súdu na neprímeraný počet pridelených vecí s tým, že by bola ohrozená bezprieťahovosť v konaní. Ministerka spravodlivosti navrhla za uvedené závažné disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu sudkyňi uložiť disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 zákona – odvolanie z funkcie sudcu.

Disciplinárne stíhaná sudkyňa využila svoje právo vyjadriť sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania, ktorý jej bol v súlade s § 122 zákona doručený. Svoje písomné vyjadrenie predložila disciplinárnemu senátu krátkou cestou na ústnom pojednávaní.

Vo vyjadrení sudkyňa namieta najmä, že

- 1) nie je zrejmé, kedy bol podaný návrh na začatie disciplinárneho konania, pretože na návrhu, ktorý bol sudkyňi doručený, je rukou napísaný dátum jeho podania, rovnako ako tabuľka, z ktorej má byť zrejmé, kedy bol ministerstvu predložený prehľad reštančných vecí
- 2) navrhovateľ v skutkovej vete neuvádza uloženie predchádzajúceho disciplinárneho opatrenia, hoci na ňom zakladá právnu kvalifikáciu
- 3) navrhovateľ si v návrhu zamieňa pojmy „súd“ a „sudca“, čím dezinterpretuje ustanovenie § 223 ods. 1, ods. 3 C.s.p. a umelo zakladá zavinenie sudkyne
- 4) z elektronického registra vedeného Okresným súdom X je zisiteľné, že spis sp.zn. 2C/150/2011 bol v čase od 16.09.2016 do 19.09.2016 a od 04.12.2017 do 18.12.2017 u predsedníčky súdu, o čom v spise nie je zmienka
- 5) nie je preukázané, že rozsudok sudkyňa nevypracovala v zákonnej lehote, ani to, že zaslala rozsudok na písomné vyhotovenie dňa 12.07.2017, pretože písomné vyhotovenie rozsudku už bolo v tom čase dávno vyhotovené, asistentka ho nijako nevyhotovovala, mala len povinnosť ho expedovať. Nie je tiež zrejmé, aký dôkaz predložil navrhovateľ o tom, že akúsi písomnosť mala sudkyňa odoslať asistentke v uvedený deň. Sudkyňa vyhotovila rozsudok na domácom počítači dňa 19.10.2016, uložila ho na USB, na druhý deň USB odniesla do práce a kľúč odovzdala asistentke, aby rozsudok vytlačila a odoslala. USB sudkyňa predložila disciplinárnemu senátu.
- 6) Rozsudok sudkyňa vyhotovila včas, a len nešťastnou zhodou okolností nebol expedovaný, o čom sudkyňa až do konca júna 2017 nemala vedomosť, nemohla sa teda úmyselne dopustiť konania kladeného jej za vinu v zmysle zákona č. 385/2000 Z.z. v znení účinnom do 01.07.2017. Maximálne sa mohlo jednať o nevedomú nedbanlivosť podľa § 16 písm. b) Trestného zákona.
- 7) Sudkyňa sa dlhodobo lieči na syndróm vyhorenia, na vznik a priebeh ktorého vplýval sústavný diskriminačný tlak súčasného vedenia okresného súdu. V súvislosti s uvedeným ochorením bola sudkyňa od 17.01.2017 do 05.03.2017 a od 08.11.2017 do 20.12.2017 práceneschopná.
- 8) V súvislosti s prieťahmi v konaní sudkyňa poukazuje a napr. na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. II.ÚS 13/2017, kde ústavný súd konštatuje, že nie každý prieťah v súdnom konaní je možné kvalifikovať ako zbytočný prieťah. Musí ísť o významný prieťah v postupe všeobecného súdu. Ak okresný súd nevyhotovil rozsudok v lehote 30 dní, ale až 10 mesiacov po jeho vyhlásení, tak je síce postup okresného súdu v konaní po vyhlásení rozsudku

poznamenaný čiastočnou nečinnosťou v rozsahu 10 mesiacov, avšak tento prieťah nie je prieťahom takej intenzity, aby ho bolo možné kvalifikovať ako zbytočný prieťah. Ústavný súd poukázal na svoje predchádzajúce rozhodnutia, kde opakovane vyslovil, že ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama o sebe nezakladá porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (I.US 42/01, III.US 91/04, I.ÚS 46/01, 11.US 57/01, 1.ÚS 92/03).

- 9) Navrhovateľ v návrhu neuviedol žiadne skutočnosti svedčiace o tom, že návrh bol podaný v čas, čo je v rozpore s § 120 ods. 8 zákona a nekonkretizoval skutok v súlade s § 235 Trestného poriadku. V právnej vete neuvádza, prečo skutok kvalifikuje podľa § 116 ods. 3 písm. b) zákona, a nešpecifikuje, čím je dané zavinenie. V tejto súvislosti sudkyňa poukazuje na rozhodnutie Disciplinárneho senátu sp.zn. 1Ds/1/2014, v ktorom boli sudcovia oslobodení pre obsahový nedostatok návrhu, ktorý neobsahoval skutkové okolnosti týkajúce sa zavinenia.
- 10) Sudkyňa poukazuje na svoju zaťaženosť, keď v danom období jej bolo pridelené také množstvo vecí, ktoré vylučovalo možnosť všetky ich rozhodnúť a vybavovať plynulo a bez prieťahov. Prioritne venovala pozornosť reštančným veciam, ktorých počet výrazne znížila. Štát nezabezpečil sudkyňu také personálne, administratívne a materiálne podmienky na výkon práce, aby bola schopná vo všetkých veciach konať bezprieťahovo. Mala pridelené rôzne agendy vyžadujúce rôznorodú koncentráciu (C, Cb, P, S, Ú, Ul, Tp, T, Er), neustále sa menili administratívne pracovníčky, musela ich zaučovať a kontrolovať.
- 11) Manžel sudkyne je od roku 2009 vážne chorý, počas tohto obdobia ani raz nečerpala OČR pre enormné pracovné zaťaženie, a tiež sa už 5 rokov potýka s existenčnými problémami v dôsledku nezákonných exekúcií.

Podľa § 118 ods. 1 zákona zodpovednosť sudcu za disciplinárne previnenie zaniká uplynutím premlčacej lehoty uvedenej v § 120 ods. 4.

Podľa § 120 ods. 4 zákona návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať na disciplinárnom senáte do jedného roka odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení, najviac však do troch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia, a ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa sudca dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, najneskôr do piatich rokov odo dňa spáchania tohto disciplinárneho previnenia.

Disciplinárny senát bol povinný *ex lege* predovšetkým skúmať včasnosť podania návrhu na začatie disciplinárneho konania z hľadiska zachovania lehôt uvedených v citovaných ustanoveniach zákona. Subjektívna lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania začína v zmysle § 120 ods. 4 zákona plynúť orgánu oprávnenému na podanie návrhu dňom, kedy sa o disciplinárnom previnení dozvedel. Navrhovateľ predložil disciplinárnemu senátu email s od tlačkom prijímacej pečiatky Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 25.08.2017, z ktorého vyplýva, že v uvedený deň Okresný súd X predložil navrhovateľovi zoznam reštančných vecí starších ako 5 rokov v agende C a Cb. Návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný dňa 08.02.2018, teda pred uplynutím

jednoročnej subjektívnej lehoty. Skutok je v návrhu vymedzený časom od 20.09.2016 do 17.07.2017, tzn. že návrh bol podaný predtým, než uplynula lehota 5 rokov od jeho spáchania. Disciplinárny senát konštatuje, že návrh bol podaný včas. Námiety disciplinárnej sudkyne v tomto smere disciplinárny senát považuje za neopodstatnené, pretože z prvopisu návrhu na začatie konania je jednoznačne zrejmé, že návrh bol podaný dňa 08.02.2018, kedy bol aj opatrený pečiatkou podateľne Disciplinárneho senátu.

Disciplinárny senát nezistil vo veci žiadne prekážky v konaní, a preto nariadil ústne pojednávanie.

Disciplinárne stíhaná sudkyňa sa obhajovala tým, že rozsudok napísala v zákonnej lehote, avšak tento nebol včas vyexpedovaný, čo zistila neskôr, a urobila príslušné opatrenia na doručenie rozsudku účastníkom konania. Na podporu svojich tvrdení predložila disciplinárnemu senátu vecný dôkaz – USB.

Disciplinárny senát vykonal vo veci dokazovanie výsluchom disciplinárne stíhanej sudkyne, podľa § 269 Trestného poriadku a § 150 ods. 2 zákona prečítal listinné dôkazy, podľa § 270 a § 150 ods. 2 zákona vykonal vecný dôkaz, podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku a § 150 ods. 2 zákona prečítal znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ a zistil nasledovné skutočnosti:

Sudkyňa uviedla, že nie je pravdou, že rozsudok nevyhotovila v zákonnej lehote. Tento vypracovala včas, len nedošlo k jeho expedovaniu účastníkom konania. Mala problémy s asistentkou, čo aj signalizovala predsedovi súdu. Po čase sa jej spis dostal do ruky a zistila, že rozsudok nebol expedovaný. Nepamätá si presne, čo sa dialo po vyhlásení rozsudku, mala 400 – 600 vecí v oddelení.

Z výstupu z vecného dôkazu – USP kľúča vyplynulo, že sa na ňom nachádza písomné vyhotovenie rozsudku sp.zn. 2C/150/2011 zo dňa 20.09.2016, súbor na USB bol vytvorený dňa 19.10.2016. Znaleckým dokazovaním nebolo zistené, kedy bol súbor uložený na USB, ani či bolo manipulované s časovými údajmi počítača, na ktorom bol súbor vytvorený.

Vyhodnotiac uvedené dôkazy disciplinárny senát dospel k záveru, že obhajoba sudkyne o písomnom vyhotovení rozsudku v zákonnej lehote nebola vyvrátená, a preto prijal skutkový záver, že sudkyňa vyhotovila rozsudok v zákonnej lehote. Zo súdneho spisu Okresného súdu X sp.zn. 2C/150/2011 iz emailu adresovaného sudkyňou asistentke zo dňa 12.07.2017 vyplynulo, že písomné vyhotovenie rozsudku bolo elektronicky doručené do spisovej kancelárie v uvedený deň, a dňa 17.07.2017 bol predložený spisovej kancelárii v listinnej podobe spolu so spisom a referátom sudcu obsahujúcim o.i. pokyn na expedovanie účastníkom konania.

Podľa § 223 ods. 3 Civilného sporového poriadku rozsudok sa vyhotoví a odošle do 30 dní odo dňa jeho vyhlásenia, ak predseda súdu zo závažných dôvodov nerozhodne inak.

Podľa § 222 Civilného sporového poriadku písomné vyhotovenie rozsudku

podpisuje sudca. Ak ho nemôže podpísať sudca, podpíše ho iný poverený sudca; dôvod sa na písomnom vyhotovení poznamená.

Podľa 183 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 543/2005 o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špecializovaný súd a vojenské sudy (ďalej len „Spravovací poriadok“) všetky vyhotovenia rozhodnutí, ktorých rovnopisy sa musia vyhotoviť, a všetky písomné úpravy sudcu a súdneho úradníka asistentovi príslušného súdneho oddelenia, ktoré sa musia v určitej lehote vykonať, opatrí asistent odtlačkom kontrolnej pečiatky, v ktorom sa vyznačí deň, kedy písomnosť došla do súdneho oddelenia a kedy sa vypravila; kontrolná pečiatka sa umiestni pod úpravu sudcu alebo súdneho úradníka.

Podľa § 183 ods. 2 Spravovacieho poriadku kontrolnú pečiatku vyplní dátumom a podpisom asistent, ktorý písomnosť vypravil, pričom vyznačí aj spôsob vypravenia a počet zásielok s doručenkou.

Podľa § 183 ods. 3 Spravovacieho poriadku kontrolná pečiatka sa nepoužije, ak sa úprava sudcu alebo súdneho úradníka asistentovi urobí v elektronickej forme.

Podľa § 30 ods. 4 zákona sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 115 zákona sudca je disciplinárne zodpovedný za disciplinárne previnenie.

Podľa § 115a ods. 1 zákona účinného od 01.07.2017 na zodpovednosť za disciplinárne previnenie stačí zavinenie z nedbanlivosti, ak zákon výslovne neustanovuje, že je potrebné úmyselné zavinenie.

Podľa § 115a ods. 2 zákona nedbanlivosťou sa na účely tohto zákona rozumie také konanie sudcu, kedy vedel alebo vedieť mal, že môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraného dôvodu sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí.

Podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinnosti sudcu.

Podľa § 116 ods. 2 písm. f) zákona závažným disciplinárnym previnením je zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní.

Podľa § 116 ods. 3 písm. b) zákona závažné disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu je spáchanie závažného disciplinárneho previnenia napriek tomu, že už mu bolo za závažné disciplinárne previnenie uložené disciplinárne opatrenie.

Podľa § 150 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti sudcu sa primerane použije prvá časť Trestného zákona a na disciplinárne konanie sa primerane použije Trestný poriadok, ak tento zákon neustanovuje inak alebo ak z povahy veci nevyplýva niečo iné.

Na základe vyššie uvedených dôkazov disciplinárny senát dospel k záveru, že skutok sa stal inak, než je uvedené v návrhu na začatie konania, a preto pri zachovaní totožného následku spočívajúceho v nevyexpedovaní rozsudku v zákonnej lehote upravil skutkové okolnosti v zhode s výsledkami dokazovania. Z citovaných ustanovení Spravovacieho poriadku je zrejmé, že sudca (hoci nie je povinný osobne vyhotoviť rozsudok) zodpovedá za to, že lehote určenej procesným predpisom bude písomné vyhotovenie rozsudku buď v papierovej podobe spolu s pokynmi pre kanceláriu predložené kancelárii, alebo v tejto lehote doručené do kancelárie v elektronickej forme, tiež spolu s pokynmi na jeho expedovanie. V prejednávanom prípade z dokazovania vyplynulo, že sudkyňa doručila rozsudok kancelárii elektronicke dňa 12.07.2017 bez riadneho referátu, a v písomnej forme spolu s riadnym referátom dňa 17.07.2017, o čom svedčí kontrolná pečiatka. Z uvedeného vyplýva, že sudkyňa nepostupovala v súlade so svojimi povinnosťami určenými Spravovacím poriadkom, a teda si svoje povinnosti neplnila svedomito tak, ako jej to určuje citované ustanovenie § 30 ods. 4 zákona.

Vzhľadom na zmenu skutkových okolností v porovnaní s návrhom na začatie disciplinárneho konania, ktorý kládol sudkyňi za vinu spáchanie závažného disciplinárneho previnenia nezlučiteľného s funkciou sudcu, bolo potrebné zohľadniť skutkovú zmenu v prospech sudkyne aj pri právnom posúdení rozsahu porušenia povinnosti sudcu. Formálny rozdiel medzi právnou úpravou závažného disciplinárneho previnenia, ktoré je predpokladom uznania viny zo závažného disciplinárneho previnenia nezlučiteľného s funkciou sudcu, a disciplinárneho previnenia spočíva v tom, že následkom závažného disciplinárneho previnenia sú prieťahy v konaní, avšak s prieťahmi v konaní počíta zákon aj pri disciplinárnom previnení spočívajúcom v porušení povinností sudcu podľa § 30 ods. 4. Disciplinárny senát dospel k záveru, že je potrebné rozlišovanie závažnosti porušenia povinnosti nielen z formálneho, ale aj z materiálneho hľadiska. Bez ambície bagatelizovať riadne neplnenie povinností zo strany sudcov disciplinárny senát konštatuje, že nie je správne bez ďalších významných okolností, ktoré sú na ujmu účastníkov konania či dosiahnutia spravodlivosti v širšom zmysle, považovať za závažné disciplinárne previnenie ojedinelé nevyexpedovanie napísaného rozsudku v zákonnej lehote. V dotknutej veci sa navyše jednalo o vec, v ktorej konanie pred vyhlásením rozsudku prebiehalo plynule, rozsudok nebol napadnutý odvolaním a dňa 26.08.2017 nadobudol právoplatnosť. Disciplinárny senát teda k tejto časti uzatvára, že porušenie povinností sudcu nenadobudlo takú závažnosť, aby ho bolo možné posúdiť ako závažné disciplinárne previnenie (nezlučiteľné s funkciou sudcu). Uvedené korešponduje s inou rozhodovacou činnosťou disciplinárneho senátu, ktorý spravidla porovnateľné porušenia povinností právne posudzoval podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona (napr. 6Ds/2/2017, 6Ds/4/2017).

Následne disciplinárny senát pristúpil k skúmaniu zavinenia sudkyne, ktoré je základom pre vznik disciplinárnej zodpovednosti sudcu. Ako správne uvádza

sudkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu, explicitne bola forma zavinenia zadefinovaná zákonom až počnúc dňom 01.07.2017, do tohto dátumu zákon konkrétnu právnu úpravu zavinenia neobsahoval. Nemožno však súhlasiť s argumentáciou, že v tejto časti treba využiť *analogiu legis* a vychádzať z právnej úpravy zavinenia podľa Trestného zákona. Teleologickým výkladom zákona v znení pred 01.07.2017 disciplinárny senát vyvodil, že zákonodarca nemal v úmysle postihovať výlučne úmyselné porušenia povinností sudcami, pretože takéto konanie zakladá vznik trestnej zodpovednosti za trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 323 Trestného zákona, ale sledoval postihovanie takých konaní či opomenutí, za ktoré sudca nesie zodpovednosť, a postačí, ak sa ich dopustí z nedbanlivosti.

Pri posudzovaní existencie zavinenia sudkyne v prejednávanej veci disciplinárny senát prihliadal na obsah prečítaných listinných dôkazov, z ktorých vyplýva, že sudkyňa prednostne venovala pozornosť reštančným veciam s pozitívnym štatistickým výsledkom, vykazovala dobré výkony, signalizovala vedeniu súdu nedostatočnosť administratívneho aparátu v jej oddelení, a napriek tomu, že oddelenia C a Cb, v ktorých jej bola pridelená agenda, boli v dôsledku predchádzajúcich opatrení vedenia súdu sledované, došlo k zanedbaniu dozornej činnosti zo strany vedenia súdu, resp. nie je zrejmé, prečo nebola sudkyňa po dobu 9 mesiacov od vyhlásenia rozsudku či už dozorovou úradníčkou alebo iným spôsobom upozornená. Z uvedeného je zrejmé, že príčinou následku spočívajúceho v oneskorení expedovaní rozsudku bola kumulácia vedomej nedbanlivosti sudkyne a nedostatočná dozorová činnosť vedenia súdu, keďže je zaužívanou praxou, že nenapísané rozsudky okresné sudy v pravidelných mesačných alebo dvojmesačných lehotách vykazujú nadriadenému súdu. Podľa ustálenej súdnej praxe v trestnom konaní ak bolo príčinou následku viac faktorov a nielen konanie páchatela, je potrebné uznať obžalovaného vinným. Tento právny názor je možné a potrebné aplikovať aj na prejednanú disciplinárnu vec, a nemožno so zreteľom na základné povinnosti sudcu prijať záver, že sudkyňa za nevyexpedovanie rozsudku v zákonnej lehote nie je zodpovedná. Uvedené by prichádzalo do úvahy len vtedy, ak by jej v splnení tejto povinnosti bránili vážne dôvody napr. prácenschopnosť a pod. Disciplinárny senát teda dospel k záveru, že k porušeniu povinnosti sudcu došlo jednak z objektívnych dôvodov spočívajúcich v nedostatočných podmienkach pre vybavovanie všetkých pridelených vecí sudcom bez prietahov, a čiastočne aj zo subjektívnych dôvodov spočívajúcich v nie celkom zodpovedajúcej organizácii práce sudkyňou v danej veci. Sudkyňa teda svojím zavineným konaním spôsobila zbytočný prietah, čím sa dopustila disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitostí v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v súlade s ustálenou judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky, je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej

istoty inak, ako právoplatným rozhodnutím súdu.

Základnou povinnosťou každého sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni právne neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Podľa § 117 ods. 1 zákona za disciplinárne previnenie disciplinárny senát uloží niektoré z týchto disciplinárnych opatrení:

- a) napomenutie,
- b) zníženie funkčného platu až o 30 % na obdobie najviac troch mesiacov a pri opätovnom disciplinárnom previnení, ktorého sa sudca dopustil v čase pred zahladením disciplinárneho postihu, na obdobie najviac šiestich mesiacov,
- c) vydanie a zverejnenie rozhodnutia o tom, že dotknutý sudca v príslušnom roku nepreukázal zákonom ustanoveným spôsobom zdroj svojich majetkových prírastkov.

Podľa § 117 ods. 6 zákona disciplinárny senát pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliada najmä na rozsah a povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, následok a mieru zavinenia.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že JUDr. V. E. je dlhoročnou sudkyňou, ktorá v ostatnom období výrazne znížila počet reštančných vecí napriek svojej zaťažnosti. V týchto súvislostiach i vzhľadom na nezadefinovanie ujmy zo strany účastníkov konania disciplinárny senát vyhodnotil porušenie povinnosti sudkyňou ako menej závažné, a so zreteľom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, jeho následok, ale aj mieru zavinenia sudkyne dospel k záveru, že disciplinárne opatrenie v podobe napomenutia je primerané uvedenému pochybeniu.

Na základe týchto skutočností disciplinárny senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa, keď sa rozhodnutie odvolateľovi doručilo. Odvolanie treba podať na disciplinárnom senáte.

V Bratislave dňa 20.12.2018

JUDr. Danica Veselovská
predsedníčka disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Mgr. Zuzana Dimmelová